



می‌شود احتمال وقوع این اتفاقات بسیار کاهش می‌یابد.



در مورد روش‌های توسعه فناوری، نکات مشترکی میان تمام صنایع وجود دارد، اما برخی مسائل نیز مختص به نوع صنعت است. به نظر شما توسعه فناوری در این صنعت چه تفاوتی با صنایع دیگر دارد؟

قطعاً مسائل توسعه فناوری از یک صنعت به صنعت دیگر متفاوت است. مثلاً توسعه فناوری در صنایع هوایی به دلیل پیچیدگی‌ها و حساسیت‌هایی که دارد بسیار دشوار است. در مقابل در صنعت خودروسازی به دلیل مقیاس بالای تولید و لزوم اقتصادی بودن مسائل دیگری به وجود می‌آید.

صنعت نفت و گاز نیز با حساسیت‌های بالایی مواجه است، برای مثال یک انفجار در یک مجتمع پالایشگاهی که ناشی از استفاده از یک محصول تأیید نشده است خسارات سنگینی را در پی دارد. از سوی دیگر رشد فناوری در این صنعت هزینه‌بر است و عموماً فرایند زمان‌بری نیز دارد.

از سوی دیگر کارفرمای این صنعت در کشور ما عمدتاً دولت است. حتی پیمانکاران نیز باید در چهارچوب خط مشی‌ها و خواسته‌های دولتی کار خود را انجام دهند. این مسأله از یک

از طرفی مطالعات ما نشان می‌دهد ساخت داخلی یک محصول در مقابل خرید خارجی، قیمت تمام شده را بین ۳۰ درصد تا حتی در مواردی ۹۰ درصد برای ما کاهش می‌دهد.

در کنار اینها و به تعبیر من مهم‌تر از همه موضوعات، بحث پدافند غیرعامل است. در مواردی خرابکاری، نفوذ و جاسوسی از طریق تجهیزات وارداتی مشاهده شده است.

متأسفانه از آنجا که این صنعت در کشور ما بر پایه طراحی کشورهای خارجی ایجاد شده و توسعه یافته است، صنعت نفت ما به شرکت‌های خارجی وابسته شده است. لذا صنعت توسط عوامل اطلاعاتی کشورهای دیگر رصدپذیر شده و تاب‌آوری ما را کاهش داده است. همین مسأله باعث شده تا ضربانی را از شرکت‌های خارجی و عناصر دیگر متحمل شویم، اما وقتی از یک شرکت داخلی خرید

اثرات پیشرفت در صنعت نفت و گاز را نباید فقط در این صنعت منحصر دید، بلکه با توجه به پیچیدگی‌ها و سطح فناوری‌های مورد نیاز این بخش، سرریز فناوری‌های کسب شده در این صنعت در دیگر صنایع و حوزه‌ها می‌تواند اثر بسیار مهمی در جهش فناوری در کل کشور داشته باشد